

Sygn. akt VI W 6280/15

(...)

(...).2015

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia w VI Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Kegel

Protokolant: Katarzyna Kraska

po rozpoznaniu sprawy z oskarżenia publicznego Straży Miejskiej W. i Komisariatu Policji W.

przeciwko

M. M. synowi J. i I. z d. U., ur. (...) we W.

obwinionemu o to, że:

1. w dniu 22 września 2015 r. przed godz. 08:25 we W. na ul. (...) zaparkował pojazd marki H. o nr rej. (...) na kopcercie przeznaczonej dla osób niepełnosprawnych,
2. w dniu 3 września 2015 roku o godzinie 15:40 we W. na ulicy (...) na wysokości numeru (...), kierując pojazdem marki F. o nr rej (...), nie zastosował się do znaku D-18A z tabliczką T-29 tj. miejsce zastrzeżone dla osoby niepełnosprawnej i zaparkował pojazd, nie będąc do tego osobą uprawnioną i nie posiadając karty parkingowej osoby niepełnosprawnej,

tj. o czyny z art. 92 § 1 kw

- I. uniewinnia M. M. od zarzutu popełnienia czynów opisanych w pkt 1 i 2 części wstępnej wyroku;
- II. na podstawie art. 118 § 2 kpw kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa;
- III. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 119 kpw oraz § 15 i § 11 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądza od Skarbu Państwa na rzecz M. M. kwotę 445,56 złotych tytułem zwrotu kosztów związanych z ustanowieniem obrońcy.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 03 września 2015 r. o godz. 15.40 M. M. zaparkował samochód marki F. o numerze rejestracyjnym (...) na ul. (...), na wysokości numeru (...), w miejscu wyznaczonym do parkowania przez osoby niepełnosprawne.

Na podszybiu samochodu wyłożona była legitymacja osoby niepełnosprawnej, jednak na druku nieobowiązującym w dniu zdarzenia.

Dowód: wyjaśnienia M. M. z dnia 12 maja 2016 r.

zeznania świadków:

- M. P. z dnia 12 maja 2016 r.

- D. B. z dnia 12 maja 2016 r.

akta VI W 767/16:

- notatki urzędowe k. 3, 10

- dyspozycja usunięcia pojazdu k. 4 – 5

- powiadomienia k. 6 - 10

- dokumentacja fotograficzna k. 42

W dniu 22 września 2015 r. przed godziną 08.25 M. M. zaparkował samochód marki H. o numerze rejestracyjnym (...) na ul. (...) we W. na tzw. kopcercie oznaczającej miejsce przeznaczone dla osób niepełnosprawnych.

Dowód: wyjaśnienia M. M. z dnia 12 maja 2016 r.

zeznania świadka E. R. z dnia 12 maja 2016 r.

akta VI W 6280/15:

- dyspozycja usunięcia pojazdu k. 6

- notatka urzędowa k. 7

- dokumentacja fotograficzna k. 10 - 14

Biegły lekarz Sądu Okręgowego Sądu Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu w opiniach z dnia 29 maja 2015 r. i 23 sierpnia 2015 r. stwierdził, że M. M. jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym na stałe i spełnia przesłanki określone w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym.

Dowód: akta VI W 767/16:

- opinia i opinia uzupełniająca k. 16 – 19

W dniu 21 października 2014 r. M. M. złożył w (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności wnioski o wydanie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności celem uzyskania karty parkingowej, jednak sprawa została rozpatrzona negatywnie; orzeczeniem z dnia 12 stycznia 2015 r. stwierdzono u M. M. lekki stopień niepełnosprawności, nie dający prawa do uzyskania karty parkingowej.

Dowód: akta VI W 767/16:

- informacja k. 23

Wyrokiem z dnia 18 listopada 2015 r. sygn. akt XU 211/15 Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności z dnia 23 lutego 2015 r. (znak: (...). (...)) oraz poprzedzające je orzeczenie (...) ds. Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności we W. z dnia 12 stycznia 2015 r. (znak: ZON. (...)) i zaliczył M. M. do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym na stałe, stwierdzając jednocześnie, że spełnia on na stałe przesłanki określone w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym.

Wyrok powyższy został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu IX Wydziału Ubezpieczeń Społecznych do spraw I i II instancji z dnia 29 stycznia 2016 r. sygn. akt IX Ua 2/16.

Dowód: akta VI W 767/16:

- odpisy wyroków k. 27, 29

akta VI W 6280/15:

- odpisy wyroków k. 8, 33 – 61

Przesłuchiwany w toku niniejszego postępowania – zarówno w trakcie czynności wyjaśniających, jak i przed Sądem – M. M. nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, wskazując, iż nigdy nie przestał spełniać przesłanek, uprawniających go do posiadania karty parkingowej osoby niepełnosprawnej.

Stanowisko M. M. należało uznać za w pełni uzasadnione zwłaszcza w świetle orzeczeń Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia Wydziału X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 18 listopada 2015 r. sygn. akt X U 211/15 oraz Sądu Okręgowego we Wrocławiu IX Wydziału Ubezpieczeń Społecznych do spraw I i II instancji z dnia 29 stycznia 2016 r. sygn. akt IX Ua 2/16.

Orzeczenia te, oparte m. in. na opiniach biegłego lekarza sądowego z zakresu Ortopedii i C. Urazowej (...) Sądowej, stwierdzały, że jest on osobą niepełnosprawną w stopniu miarkowanym na stałe, spełniającą na stałe przesłanki określone w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym. Zgodnie z wyrokami Sądów obu instancji wcześniejsze orzeczenia Powiatowego i Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności, jako nietrafne, utraciły rację bytu.

Wskazany i omówiony powyżej materiał dowodowy nie był kwestionowany przez strony postępowania, a jego wiarygodność nie budziła również zastrzeżeń Sądu.

Materiał ten pozwalał na jednoznaczne ustalenie, że w dniach 3 i 22 września 2015 r. M. M. zaparkował pojazdy na miejscach parkingowych przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych, nie posiadając aktualnej karty parkingowej, dającej możliwość parkowania na takich miejscach. Jednocześnie jednak Sąd uznał, że w zachowaniu M. M. nie można było dopatrzeć się elementu winy, wymaganego dla zaistnienia wykroczenia – w myśl przepisu art. 1 § 2 kw.

M. M. dopełnił formalności koniecznych do uzyskania karty parkingowej osoby niepełnosprawnej, jednakże karty tej nie uzyskał wskutek wydania błędnego orzeczenia przez organy uprawnione do orzekania w kwestii niepełnosprawności. Decyzje tych organów zostały przez niego zaskarżone, a następnie – w wyniku postępowania odwoławczego – zmienione, poprzez zaliczenie go do osób niepełnosprawnych i przyznanie uprawnień do posiadania karty parkingowej.

Zdaniem Sądu, nietrafne stanowisko organów uprawnionych do orzekania o niepełnosprawności, które mogło zostać podważone wyłącznie w toku procedury odwoławczej, trwającej łącznie w tym przypadku blisko rok, nie mogło mieć wpływu na przypisanie winy M. M. w zakresie czynów objętych wnioskami o ukaranie. Należy przy tym podkreślić, że jego stan zdrowia nie uległ w tym czasie zmianie; okoliczności uzasadniające spełnienie przez niego przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym nie pojawiły się w toku procedury odwoławczej, ale istniały już w dacie orzekania przez Powiatowy i Wojewódzki Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności, M. M. nie uzurpował sobie zatem prawa do przywilejów, które mu nie przysługiwały, a jedynie korzystał z uprawnień, które nie zostały stwierdzone w sposób formalny (poprzez wydanie karty parkingowej), wskutek błędów w działaniu organów państwowych.

Nie dopatrując się zatem w zachowaniach opisywanych w zarzutach wniosków o ukaranie winy po stronie M. M., Sąd uniewinnił go od obu zarzutów, kosztami postępowania – w tym kosztami obrony - obciążając Skarb Państwa – po myśli art. 118 § 2 kpw.